

i Udvalgets Betænkning i de Udtryk, som gaae ud paa, at det lettelig kunde føre til at indvirke skadeligt paa Hovedsiemeedet, naar Sogneboerne i den hele østlige Sognegruppe samledes i een Jurisdiction for sig. Den Frygt, man i saa Henseende har næret, er efter min Overbeviisning i Grunden ikke i Harmoni med, hvad der skyldes Hensynet til den Befolkning, hvorom der her er Spørgsmaal. Jeg skal imidlertid hertil kun gjøre den ene Bemærkning: De, der lægge Vægt paa den Omstændighed, at dette var et Moment, hvorpaa den høitærede Indenrigsminister havde støttet en Betegnelse af vort Endringsforslag som uheldigt — om han har sagt det, har jeg ikke lagt Mærke til — de, der lægge Vægt paa denne Betragtning, kunne dog ikke antage, at man skulde gjøre Siemeedet ved at oprette af disse Dele en Landjurisdiction, der fattes i Forbindelse med Kolbing Rjøbstad. Jeg troer ikke, det behøver noget Beviis, at derved vilde man ikke naae det, man tilsigtede; men jeg indrømmer, at dette ganske anderledes kunde opnaaes ved at lade disse indlemmede Sogne gaae ind under en Landjurisdiction. Derved vilde man langt lettere opnaae det, man tilsigter, at de bleve sammenflemmede med den Befolkning, hvortil de nærmest høre, som boende paa Landet, end naar de komme under en Jurisdiction, hvis Embedsmand baade har Byfogeds- og Borgemeisterpligter at varetage.

Ordføreren: Det kunde være meget fristende efter den Varme, hvormed denne Debat er ført, at gaae nærmere ind paa flere af de Argumenter, som ere brugte, og hvoraf der ogsaa er adskillige, som kunde trænge til en Belysning, ligesom der ogsaa kunde være Tøie for mig til at forsvare Udvalget mod forskjellige Misforstaaelser og Misfjendelser af Betænkningen, som jeg ikke kan troe have været beskjædede. Jeg skal imidlertid afholde mig deraf, idet jeg er overbeviist om, at efter den omfattende Debat, der allerede har fundet Sted, vil man kunne danne sig en Mening og kunne gaae til Afstemningen; jeg skal derfor kun forfølge paa ganske kort at fremstille Sagen, som den staaer. Saavidt jeg skjønner, er der ikke Tale om Andet, end at vælge mellem Udval-

gets Forslag og det af 3 ærede Medlemmer stillede Forslag, efterat Regjeringen har erkjendt, at den ikke fastholder sin § 2, og erklæret, at den er villig til at tage mod Udvalgets Forslag, medens den med Hensyn til det Forslag, der skal afveies derimod, har sagt, at den ikke kan erkjende de 3 Forslagsstilleres Forslag for en heldig Løsning. Sagen staaer altsaa saaledes, at Udvalget og Regjeringen ere enige om at anbefale Thinget at vedtage Udvalgets Forslag, medens Regjeringen har erklæret sig mod det af de 3 ærede Medlemmer stillede Forslag. Dernæst skal jeg tillade mig endvidere at gjøre opmærksom paa, at det dog altid efter min Mening har nogen Betydning, at man ved at følge vort Forslag vil spare 1500 Rd. om Aaret og undgaae at staae et nyt Embede fast, og endelig kun vil stille den Embedsmand, hvorom der her er Tale, nemlig Byfogden i Kolbing, en Opgave, som ingenlunde er større, end at vi have en overordentlig stor Rigdom paa Opgaver, som ere ligesaa store og endda større, og som løses tilfredsstillende. At Besættelsen af Embedet vil være af en overordentlig Betydning, er klart; men at Opgaven kan løses, er Noget, som det forekommer mig, der ikke kan reises Tvivl om. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en af de ærede Forslagsstillere af Endringsforslaget udtrykkelig har erklæret, at han ikke tvivler om, at mere end een Mand kan findes til at løse denne Opgave, og naar en anden af de ærede Forslagsstillere med megen Varme har gjort opmærksom paa, at det efter hans Mening vilde være usforsvarligt at sætte een Embedsmand dertil, idet det vilde være umuligt paa en tilfredsstillende Maade at pleie Retten og hævede Rets sikkerheden, naar Jurisdictionen Kolbing By og Kolbing Herred var lagt i een Mand's Haand, saa vil jeg sige, at jeg for mit Vedkommende ingenlunde har overseet den Betydning, som dette Spørgsmaal har for vedkommende Jurisdiction. Men det er ogsaa min Overbeviisning — og ogsaa mig er det meget om at gjøre, at Retspleien og et kraftigt Polit i Grændsedistricterne holdes vedlige paa den tilbørlige Maade — at denne Opgave let kan løses af een Mand; ja, jeg vil endog saa sige, at dette kan skee lettere, naar kun Een skal løse